

Životopis - Sylva Knedlová

Sylva Knedlová se narodila 1. 1. 1934 ve Zlíně, jako páté dítě Marie a Františka Peškových. Pocházela ze šesti dětí. Během 2. světové války se v jejich sousedství ukrýval židovský manželský pár, prožila bombardování Zlína, zažila ubytování Rusů v jejich domě v květnu 1945, stala se členkou Sokola a zúčastnila se XI. Všesokolského sletu v Praze. Věnovala se baletu, gymnastice, atletice i krasobruslení.

Od dětství, když ještě byla na základní škole, se musela starat o mladší sourozence a o domácnost, především však o svou sestru Boženku, která ač byla starší o dva roky, následkem častých útěků do krytů před nálety za každého počasí, onemocněla těžkým zápallem plic, kterému krátce před koncem války podlehla.

Rodina Sylvy, tehdy ještě Peškové bydlela v ulici Lešetín VI., a ani tam nebylo o protiněmecké odboje nouze. Paní Sylva zažila hlad i chudobu, kterou jim pomohl překonávat souseď řezník Hamada, který se s jejich rodinou dělil o polévku z německých porážek. Byla svědkem ukrývání židovských rodin v zakopaném dřevěném bunkru nejen na jejich zahradě, ale i u sousedů, kde zůstala v domě jen její kamarádka Blaženka.

Gestapo našlo cestu i k nim, když na udání sousedky, zatkli Němci otce paní Sylvy. I když mu tehdy nedokázali, že odposlouchával zahraniční stanice přes rádiový přijímač, přesto byl půl roku zavřený. Mamince Sylvy se podařilo zjistit, kam vězni jako on chodí na nucené práce a posílala po Sylvě a její sestře Božence v kočárku pro panenky jídlo, které mu nechávaly schované v křoví.

V roce 1948 postihla rodinu emigrace sestry a odsouzení bratra, který se pokusil o odchod z republiky. Sestra se dostala až do Indie a jako jediná mohla zachránit odsouzeného bratra zásilkou Penicilínu, který mu zachránil v uranových dolech život.

Její maminka byla porodní asistentka, a tak se Sylva rozhodla jít v jejích stopách, dostala se na Sociálně vyšší zdravotnickou školu ve Zlíně. V prvním ročníku si jí všimla její tělocvikářka, která ocenila Sylvino sportovní nadání a motivovala ji, aby se přihlásila do Kroměříže na Pedagogické gymnázium. Odmaturovala v roce 1953. V roce 1961 absolvovala v Olomouci jako pedagog s aprobací pro tělesnou výchovu a český jazyk.

První zaměstnání získala v září 1953 na Základní škole Slušovice. Po prvním roce přestoupila na ZŠ ve Fryštáku, kde se seznámila i se svým budoucím manželem Rudolfem Knedlou. Sylva prožila bezpočet situací, ve kterých jí bylo naznačováno, že její apolitičnost se neslučuje s představami o učitelství v době socialismu. Byl jí krácen plat o částku osobního ohodnocení, stejně tak jejímu manželovi. Oba také nesměli vykonávat funkci třídního učitele. I přes tato úskalí se Sylva úspěšně věnovala sportu a zastávala řadu funkcí ve sportovních organizacích. S žáky nacvičovala i na Spartakiády, a ještě v padesáti čtyřech letech se zúčastnila atletických závodů. V tehdejší Gottwaldově zastupovala funkci okresního metodika tělesné výchovy až do roku 1989. V době Sametové revoluce se podílela na vzniku buňky zlínského Občanského fóra. Od roku 1990 působí v zastupitelstvu města Fryšták a za tu dobu prošla všemi volenými funkcemi.

Až do roku 1988 učila ve Fryštáku, pak ale přešla, právě z politických důvodů, do jiných škola, např. SŠ ekonomická, Průmyslovka, střední kosmetická ve Vizovicích, Policejní v Holešově. V letech 1999 – 2001 učila dokonce na různých středních školách zároveň. Od roku 2001 se zase vrátila do Fryštáku kde učí dodnes.

Lásku k českému jazyku a vlastenectví předala i své dceři i vnučce, obě se věnují pedagogice a českému jazyku.

Sylva Knedlová je příkladným člověkem, který nás inspiruje k poctivému životu, radosti ze života, lásce, pravdě, k úctě ke každému i k sobě, k úctě ke všemu živému, ale i k práci. Vede nás ke skromnému žití a životu v míru.